

ma 4

vandaag heb ik me enkele keren opgewonden en dat is uiteraard een teken van conditionering
in het begin van m'n spirituele zoektocht vond ik dat een probleem, want ik wilde perfect worden en dus moest dit probleem overwonnen worden
ik zag de wereld nog als een slagveld

nu zie ik enkel uiting van conditionering als een zegen, een leraar, die me de mogelijkheid geeft om een stukje verder te groeien

vooreerst was er de buurvrouw, die me belde, dat het vierde damhert gelokaliseerd was in geluveld
de politie was er bij gekomen en ook een dierenarts was gebeld

ik wond me op : al die rompslomp en kosten voor iets waar ik zelf niks aan kon doen ...
al besepte ik achteraf, toen ik naar de situatie als toeschouwer keek, dat ik eigenlijk aan de basis lag van *het probleem* aangezien ik diegene was, die er indertijd voor gekozen had om de dieren aan te kopen en op te sluiten

verder was er een kafka moment met de franse administratie
jaarlijks dien ik een formulier op te sturen en nu hadden ze beslist om dit digitaliseren
half januari had ik de aanvraag, om een digitale identificatie te bekomen, opgestuurd en na 6 maand was dit nog altijd niet in orde en dreigde ik een boete van 9.000 € te moeten betalen

toen ik de dienst belde, zeiden ze me, dat ik *alles eens op mail diende te zetten* en toen wond ik me opnieuw op
al die rompslomp voor iets waar ik zelf niks aan kon doen
al besepte ik achteraf, toen ik naar de situatie als toeschouwer keek, dat ik eigenlijk aan de basis lag van *het probleem* aangezien ik diegene was, die er indertijd voor gekozen had om eigendommen te bezitten

tot slot kwam mr toumi om wat schapenbokken op te halen en zo inteelt in de kudde te vermijden
de bedoeling was om met 4 man de schapen te vangen en daarvoor had hij wat helpers meegebracht
het was half tien en schemerdonker, toen ze aankwamen en na 1 uur was het duidelijk, dat de strategie niet ging werken

opnieuw wond ik me op over het gebrek aan efficiëntie en betrokkenheid, vooral van de twee helpers
al besepte ik achteraf, toen ik naar de situatie als toeschouwer keek, dat ik eigenlijk aan de basis lag van *het probleem* aangezien ik diegene was, die er indertijd voor gekozen had om tijdelijk dieren op de weide te houden en ze op te sluiten, teneinde zo een propere weide te hebben

alle negativiteit zegt iets over onszelf, onze conditionering, al wordt die door een externe situatie *getriggerd* en dus associëren we de problemen meestal met de externe trigger

don't shoot the pianist zoals de engelsen mooi zeggen
eigenlijk moeten we de triggers dankbaar zijn omdat ze ons bewust maken van onze conditionering
het mentale lijden is spiritueel gezien dus totaal geen probleem, neen, integendeel : het is een zegen omdat het ons bewust maakt over onze conditionering zegt en zodoende een hulpmiddel is op weg naar onze bevrijding

om het met de woorden van piet huysentruyt te zeggen *wat hebben we vandaag geleerd?*

wat ik vandaag heb geleerd, is dat ik niet wil, dat er dieren van hun vrijheid beroofd worden omdat ik dat wil, mooi vind, handig vind ...
wat ik vandaag heb geleerd, is dat ik geen formulieren, paperassen en dergelijke wil invullen voor allerhande administraties en dat ik dat op de ene of andere manier zal dienen te stoppen

di 5

de laatste dagen ben ik in de ban van documentaires over sektes
niet voor de sensatie, niet om er een oordeel over te vellen, maar omdat deze zeer markante voorbeelden zijn van conditionering en omdat ze zeer mooi het project illustreren

sektes hebben steevast een negatieve connotatie
ook hebben de meeste mensen ook zo iets van *hoe is het mogelijk* als ze zien hoe sekteleiden geconditioneerd werden

welnu, voor mij is de klassieke maatschappij ook een sekte
het komt er enkel op neer, vanuit welk perspectief je kijkt
een bekend voorbeeld hiervan is het christendom, dat nu de normaalste zaak van de wereld is, maar in het begin als een sekte werd beschouwd
wij leven in de *illusie*, dat de anderen in een sekte leven, terwijl we zelf ook in een sekte leven, alleen heeft deze andere waarden en gebruiken

dat zal voor de meeste mensen raar binnenkomen, vandaar dat ik dit wat zal duiden
dus is het misschien handig als we de [definitie uit wikipedia](#) er bij nemen
als we de klassieke maatschappij, die door velen graag "het systeem" wordt genoemd, dan voldoet deze perfect aan onderstaande definitie

Het Nederlandse woord *sekte* is afgeleid van het Latijnse *secta* dat letterlijk richting, pad, weg of lijn betekent en deze vertaling kan ook metaforisch worden gebruikt. De term werd ook gebruikt om een (politieke) partij of een filosofische school aan te duiden. Het woord *secta* is afgeleid van het werkwoord *sequi* en dat betekent (onder andere) volgen of (metaforisch) (na)volgen, aanhangen, zich aansluiten bij of zich houden aan of van *secare* (snijden)

Oorspronkelijk had het Latijnse *secta* een neutrale betekenis. Het was een synoniem voor het Griekse *αἵρεσις* (*haireisis*), dat is afgeleid van *αἰρέω* (*haireoo*) dat grijpen, kiezen of overtuigen betekent. *αἵρεσις* betekent dan ook letterlijk greep, keuze of overtuiging en duidde in bredere zin een filosofische leer of school aan, waarin de gedachte opgesloten ligt dat deze is afgescheiden van een andere school, is gebaseerd op de autoriteit van een bepaalde leraar of een specifieke doctrine en het gesloten karakter hiervan

nemen we dan als illustratie een individu, dat zich wil losmaken uit de *sekte xyz*, die op haar beurt zich heeft losgemaakt van de klassieke maatschappij, of zoals de Engelsen zo mooi zeggen *the mainstream* als we bovenstaande definitie nemen, is de klassieke maatschappij, het systeem, eigenlijk ook een *sekte*, want hun opvattingen en gebruiken onderscheiden zich van deze van de *sekte xyz* zodoende is het plausibel om de maatschappij te beschouwen als een *interne sekte*, de *sekte*, waartoe we behoren, en de andere sektes als *externe sektes*

dat er miljoenen individuen zijn, die zich bij externe sektes hebben aangesloten, illustreert dat er veel mensen zich bewust zijn dat de conditionering van de interne sekte ze voelen zich niet goed bij deze conditionering en gaan actief op zoek om zich te herconditioneren daarom sluiten ze aan bij een externe sekte, waarvan de opvattingen en gebruiken meer in lijn liggen met deze van hen dus de ene conditionering wordt vervangen door een andere

het wordt interessant als de interne en externe sektes om de één of andere reden in conflict gaan, want dan gaan ze in overlevingsmodus om hun opvattingen en gebruiken te verdedigen en dan komt de wet van de cijfers op de proppen en wint de interne sekte altijd

het wordt ook interessant als iemand zich wil losmaken van de interne of een externe sekte het individu is zodanig verbonden met de sekte, zowel fysiek als mentaal, dat het eigenlijk hulpeloos is als het op eigen benen zou dienen te staan, net zoals *bambi op het ijs*

dat wordt stevast als argument aangevoerd om aan te tonen, dat het individu *gebrainwasht*, dus geconditioneerd, werd door de sekte, maar in principe is dit eigenlijk 100% gelijkaardig bij een individu, dat de klassieke maatschappij wil verlaten het is quasi onmogelijk om alle fysieke (paspoort, geld, woonplaats, werk, familie ...) dan wel mentale (relaties, status, eigendom, identiteit ...) banden met de sekte op te geven en dat bevestigt, dat onze klassieke maatschappij eigenlijk ook een sekte is, waarvan we ons extreem moeilijk kunnen losmaken niettegenstaande we zogezegd vrij zijn, omdat we geen handboeien aanhebben, zijn we effectief slaaf van het systeem, zonder dat de meeste mensen dit beseffen

laat ons dus terug gaan naar de essentie, namelijk dat er wereldwijd miljoenen mensen zijn, die beseffen dat ze door de maatschappelijke sekte geconditioneerd werden en zich daarbij oncomfortabel voelen de oplossing voor deze conditionering is niet een nieuwe conditionering door aan te sluiten bij de *sekte xyz* in de *sekte xyz* denkt de goeroe voor hen

uiteraard is dat bijzonder makkelijk, maar persoonlijk vind ik dat niet de juiste keuze, aangezien ik ervan ben overtuigd, dat we alle antwoorden op alle vragen in onszelf kunnen vinden, al is dat laatste wat moeilijker

het doet me altijd denken aan de *kiekeboe* strips, waar de buurman *vanderneffe* in het leger talloze malen zijn zin begint met "ik dacht ..." en waar zijn overste hem stevast onderbreekt en toesnauwt "je moet niet denken, het leger denkt voor jou"

dus in feite bevrijden de meeste mensen zich door zichzelf opnieuw slaaf te maken dat is op zich wel grappig, indien het niet zo triest zou zijn

maar we blijven natuurlijk wereldwijd wel met deze miljoenen mensen, die zich ervan bewust zijn dat ze door de maatschappelijke, interne sekte geconditioneerd werden en zich daarbij oncomfortabel voelen

het goede nieuws voor deze mensen is, dat er een oplossing bestaat en dat deze oplossing direct en voor iedereen toegankelijk is en bovendien gratis is het minder goede nieuws is, dat deze oplossing niet in een *kant-en-klare* verpakking komt en een zeer grote, langdurige inspanning vergt

de beste *goeroe* bevindt zich namelijk in onszelf en bestaat uit onze ziel op het moment van onze incarnatie deze bevat alle info over hoe we waren als we in de waarheid leefden, ongeconditioneerd in het licht van de zon wijzelf zijn de enige manier om onszelf duurzaam te bevrijden, al is het ook de meest moeilijke, net zoals iemand, die zich van de *sekte xyz* wil losmaken maar tegelijk is het ook het mooiste cadeau, dat we onszelf kunnen geven

dat zijn de mirakels waar het project *les tours des miracles* om draait om de mensen daarvan bewust te maken en dit proces te faciliteren, eerst op individueel niveau, daarna op het niveau van de samenleving en tot slot op het niveau van de mensheid

woe 6

vandaag een lange telefoon en een lange mail van Lucie gekregen de mail sloot zodanig bij het project aan, dat ik besloot om haar te vragen om hem integraal in de blog te mogen opnemen ... en dat vond ze prima, als ik ook het antwoord opnam

Ward,

Er zijn dingen die makkelijker zijn om schriftelijk te zeggen, ik had je graag een brief gestuurd omdat ik de e-mail nogal onpersoonlijk vind... .

Het verhaal wordt inderdaad altijd verteld met de toon en de kleuren van degene die het vertelt en hoe hij/zij het al dan niet wil verfraaien volgens zijn/haar standpunt, zijn/haar gevoeligheid, zijn/haar ervaring, zijn/haar filters, zijn overtuigingen, zijn ervaringen, zijn wonden etc etc etc

Inderdaad, een reset / nulstelling van de harde schijf van het menselijk brein zou de waarneming kunnen "verbeteren" en dus nauwkeuriger, meer waar, minder geconditioneerd kunnen maken

Maar goed we zijn zoals we zijn, waar we zijn in onze evolutie, en hier zijn we niet perfect, we zijn soms nutteloos soms dom soms geweldig soms mooi soms lelijk we zijn gewoon..., en wie ik vandaag ben is niet hetzelfde persoon die ik morgen in veel opzichten zal zijn.

Het creatieve principe, de universele liefdevolle intelligentie, het leven zelf is pure waarheid en liefde. De mens, de dieren, de elementen de aarde zijn instrumenten om deze waarheid deze liefde uit te drukken. In ieder mens is zijn deel van de Waarheid. Het wordt uitgedrukt door het hart en de intuïtie en zijn in principe vrij betrouwbare gidsen terwijl het hoofd / het ego ons in cirkels en lijden kan laten ronddraaien....

Kortom, ik zal geen 10 pagina's uitbreiden over mijn existentiële overtuigingen. Ik ga je gewoon zo oprecht (en kort) mogelijk vertellen wat ik de afgelopen maanden heb gevoeld. Ik hoop dat je de tijd wil nemen om mij tot het einde te lezen.

Als ik in Péchon ben aangekomen, is dat niet toevallig. We beleefden zulke intense en diepe momenten omdat we klaar waren om ze te beleven en de ervaring te gebruiken om ons te laten groeien.

De eerste keer dat ik op bezoek kwam, was het alsof ik de roep van mijn ziel beantwoordde, ik voelde dat het goed was en ik stelde mezelf geen duizend vragen ik vertrouwde omdat iets dieper in mij werd aangetrokken door een krachtige aantrekkingskracht. Je vertelde me toen dat: "als de plaats je accepteert, kun je wat mij betreft, blijven". En ik aarzelde niet om te komen.

In het begin was het niet gemakkelijk voor mij, maar beetje bij beetje ontspannen we, het contact was vloeiender en authentieker, minder koud en spontaner.

De prachtige momenten die we samen deelden toen we allebei openhartig waren, de spontaniteit, de zorgeloosheid, de welwillendheid, de vreugde zijn voor mij onvergetelijke momenten in een aards paradijs.

De samenhang die we hadden om dingen te bereiken was erg leuk en aangenaam. We waren een leuk hecht team. De momenten in je armen vullden me met geluk en ik voelde me daar zelfverzekerd en veilig.

We hebben de "kleine uitdagingen" samen op een leuke manier gedaan, vooral toen Manon haar ongeluk kreeg, toen Dodi en Titi op uitgebroken waren, toen we allebei slecht af waren aan het begin van het jaar, toen ik op je hoofd viel, of toen je naar België moest...

Wat ik kon zien is dat die intimiteit jouw tedere kanten liet zien, knuffelig, plagerig, grappig, spontaan, welwillend, maar zodra er mensen waren voelde ik je meer afstandelijk alsof het feit van onze toenadering je dwars zat . Ik dacht dat het verlegenheid van bescheidenheid was. Misschien was het iets heel anders, angst? Ik weet het niet, ik begreep het niet.

De schoonheid van de plek bracht me vrede van vreugde van sereniteit, ik voelde me daar veilig, ik voelde veel dankbaarheid. De mensen die ik ontmoette, raakten mij ook enorm.

Soms merkte ik dat je trots, onaangenaam en brutaal tegen me kon zijn, met misplaatste trots. Dus je sloot je op als een oester en koud en hard als een ijsblokje als iets je beledigde, stoorde of je van streek maakte. Zoals toen je opzettelijk afstand hield toen Christophe daar was om contact met je op te nemen. Misschien heb je het feit dat we goed met elkaar kunnen opschieten verkeerd begrepen en verkeerd geïnterpreteerd?

Het deed me pijn, maar ik heb het je vergeven. Ik ben me ervan bewust dat ook ik af en toe niet de gemakkelijkste ben om mee te leven, daar ben ik zeker van....

De manier waarop je ervoor koos om afstand tussen ons te scheppen was erg hard en brutaal voor mij, ik begreep het niet.

De redenen leken puur praktische en puur rationele argumenten als "je zou verder vooruit zijn gekomen als je alleen was geweest" en je "wil geen residentiële inwoners" vanwege potentiële nieuwe beheerders.

Door deze woorden begreep ik dat de tijd voor mij was gekomen om te vertrekken, en dat mijn aanwezigheid voor jou verontrustend werd.

Terwijl ik een complementariteit en een compatibiliteit tussen ons twee zag.

Het betekende dat een deel van mijn hart zich sloot, en het deed me pijn, ik kon niet onbewogen blijven, mijn tranen van verdriet zijn eveneens tranen van liefde die ik moest laten gaan, laat stromen.

De redenen die jou ertoe hebben aangezet om mij te laten vertrekken, dat ik een rem op uw ontwikkeling vormde, een obstakel voor het project, een bedreiging voor de stabiliteit, een tegenstrijdigheid tegenover het concept, dat je aan het uitwerken bent. Weerspiegelt deze zoektocht naar liefde ergens een diep gemis? Is dat geen manier om te controleren wat je bang maakt?

Toen waren er dubbelzinnige/tegenstrijdige momenten van jouw kant die me in een zeer ongemakkelijke verwarring achterlieten. Toen je mijn ouders vertelde dat ze deze zomer terug konden komen, dat je me de avond voordat ik wegging omhelsde, dat je me vertelde dat ik mocht blijven en dat het je gelukkig zou maken...

Ik voelde een conflict tussen je hart/je ziel en je hoofd/de redenen waarom je me liet vertrekken.

Dus ik accepteerde het feit dat je nu liever alleen wilt lopen en dat ik geen deel meer uitmaak van het team. Ik ging weg uit liefde en respect voor mezelf omdat de situatie te verwarrend en ongemakkelijk was en ook uit liefde voor jou door ruimte en vrijheid te laten om op je pad te evolueren.

Ik vind het buitengewoon en prachtig wat we samen hebben meegemaakt in 6 maanden toen we elkaar niet kenden en dat we 24 uur per dag in de buurt waren, het had heel goed kunnen eindigen na de 1ste week samenwonen....

Hoe dan ook, nu ben je een man, die iets in mij heeft teweeg gebracht, die me deed groeien waar ik oprecht en diep van hield met heel mijn hart. Een man waarvoor ik me helemaal openstelde en in mijn wezen verwelkomde in mijn heilige tempel (baarmoeder) op een manier die ik nog nooit eerder had meegemaakt. Vandaag begreep ik dat het niet alleen de plek was die deze aantrekkingskracht uitstraalde, het was jij, je hart/je ziel en ook de liefde van de Fifettes.

Soms zijn er complicaties tijdens de zwangerschap en de bevalling doet pijn, maar een nieuwe versie van mezelf werd geboren, een wedergeboorte. Ik ben dankbaar dat ik dit alles met jullie drie heb mogen beleven, ik hoop dat je in je hart de echte liefde zult vinden, die je zoekt

Ik vervolg mijn reis van wonderen geleid door het leven (en niet door mijn hoofd) en ik zal zien wat zich voor mij opent.

O Mitakuye Oyasin (we zijn één grote familie)

Latcho Drom Ward (goede reis ward)

Liefde laat zich niet zoeken, soms is ze er vlak voor onze ogen.

PS: het zou heel jammer en tegenstrijdig zijn als de bank (het meest verrotte en corrupte systeem) in het bezit zou komen van de gebouwen terwijl anderen er prachtige plekken van zouden kunnen maken. Misschien kunt je jouw criteria versoepelen om iemand de kans te geven deze magische plekken tot leven te brengen?

zie hier het antwoord, dat ik haar schreef

dag lucie

*bedankt voor deze mooie brief, die recht uit het hart komt
je hebt zeer mooi jouw verblijf in péchon samen gevat en het is ook duidelijk, dat je de laatste weken veel aan zelfreflectie hebt gedaan*

*de brief sluit zeer mooi aan bij het project en daarom zou ik je willen vragen om ze integraal te mogen opnemen in de blog
misschien is het zelfs zinvol om te overwegen om zelf een blog bij te houden, die getuigt over jouw pad*

*voor mij was het de eerste keer, dat ik gedurende 6 maanden zo intens met een vrouw heb samengeleefd, dus wat dat betreft, ben ik behoorlijk uit de comfortzone gestapt
terugkijkend kan ik je bevestigen, wat jij me hebt verteld : we hebben momenten beleefd, waar onze geest en lichaam zeer dicht bij de pure liefde waren, een ervaring, die zeer vel mensen zelfs nooit zullen beleven
langs de andere kant, hebben we zeer vel momenten van lijden gehad, die ons op het moment zelf oncomfortabel hebben doen voelen, maar die ik nu als gezegende momenten beschouw aangezien het de conditionering, door jouw werd getriggerd, mij nu toelaat om mij nog meer en efficiënter te deconditioneren*

*deze "amplitude" heb ik nog nooit eerder meegemaakt in een relatie
dat is hetgeen ik jou zonder woorden heb willen zeggen, toen ik jou de avond voor jouw vertrek een knuffel ben komen geven
dat is hetgeen ik jou ook indirect wilde zeggen, wanneer ik je gezegd heb, dat jij één van de drie vrouwen bent, die mijn leven op een significante manier hebben beïnvloed*

een dikke knuffel

ward

's avonds is mr toumi dan nog 9 schapenbokken komen halen
hij had ook extra volk mee gebracht
gedurende 2 uur hebben we achter de schapen zitten lopen, volledig ongestructureerd en zonder coherentie
daar waar het gebrek aan efficiëntie mij enkele dagen geleden nog gefrustreerd had, keek ik nu net naar een aflevering van *america's funniest home videos*

na een uur kreeg ik het idee om de honden bij het vangen te betrekken
manon had daar geen zin in, maar luna des te meer
haar instinct kwam boven drijven, want zonder training en zonder commando's te geven, slaagde ze er op haar eentje in om 4 schapenbokken te isoleren en bij het nekvel vast te houden, tot ik ter plaatse was
als beloning heb ik ze nadien een doosje sardienen gegeven en dat kon ze wel appreciëren

de schapenbokken werden dan in de kofferruimtes van enkele auto's geduwd en op een niet zeer diervriendelijke manier getransporteerd
waarschijnlijk zullen velen het offerfeest niet overleven, dus in feite ben ik medeplichtig aan het mishandelen en doden van deze dieren
dat maakte me triest en ik voelde me ook wel schuldig
dat was opnieuw een bevestiging, dat het opsluiten en fokken van dieren haaks staat op hetgeen ik wil en dat zal vroeg of laat dienen te veranderen als ik eerlijk wil zijn tegenover mezelf

do 7

vandaag een moment van diep lijden gehad tijdens de ochtendwandeling
aangezien luna de laatste dagen wat mankt, wandelt ze tegenwoordig aan de leiband om haar poten wat te ontlasten
het is grappig om te zien, maar in dit geval is het manon, die de rol van luna overneemt : ze loopt tientallen meter voor ons om alles te verkennen en te besnuffelen

op een gegeven moment blaft ze naast een roodbruine vlek enkele meters verder
ik had het eerst niet door maar het bleek een jong hertenbokje te zijn, dat zich in een bolletje in het hoge gras had opgerold
na enkele seconden stond het recht en begon het langzaam weg te lopen en manon ging direct in de achtervolging

dat gebeurt bijna dagelijks, maar de herten zijn, vooral in het bos, veel sneller dan manon en dus maakte ik me geen zorgen
opeens hoorde ik zo een 30-tal meter verder manon diep en aanhoudend blaffen, zoals ze eigenlijk nooit doet

ik ging een kijkje nemen en zag manon vlak naast het hertenbokje staan
ik besloot luna aan een boom vast te binden en een kijkje te gaan nemen

ook ik kon vlakbij het hertenbokje komen
ik kreeg het idee om het mee te nemen naar huis en het dan naar een dierenasiel te brengen
toen ik het wilde vastnemen, sprong het plots op en rende weg in de richting van luna
als een volleerde rugbyspeler, legde luna het bokje om en begon het echt te bijten, zoals ze nog nooit had gedaan

om haar te doen stoppen, heb ik luna enkele rake klappen gegeven
toen ik het hertje vastnam, zag ik enkele bijtwonden van luna, maar vooral een scheur van zo'n 20 cm waar haar ingewanden naar buiten kwamen
de scheur was recht en zonder bloed, ik zou niet weten wat ze zou veroorzaakt hebben, maar ik veronderstelde, dat het bokje het sowieso niet ging halen
dus heb ik het maar aan de rand van de weg gelegd om de natuur haar gang te laten gaan

eenmaal thuis gekomen heb ik beide honden twee uur in de kelder opgesloten
nadien heb ik ze zonder rancune vrijgelaten en een intense knuffel gegeven

ik was tot het besef gekomen, dat ik eigenlijk meer kwaad was op mezelf dan op luna
door mijn nieuwsgierigheid had ik extra fysiek lijden voor het diertje veroorzaakt
eigenlijk hadden we gewoon onze wandeling dienen verder te zetten, want ik kon eerlijk gezegd niks nuttigs doen voor het diertje
het zou anders zijn geweest als het bijvoorbeeld met z'n hoofd zou vastgezet hebben in een omheining omdat ik het dan eenvoudigweg en zonder meer had
kunnen bevrijden

zat 9

de laatste dagen had ik beslist om, los van een eventuele verkoop, toch deze winter naar marokko te gaan
ik zou dit alleen doen met de land cruiser en niet met de renault
de land cruiser was sinds enkele jaren een betrouwbare partner gebleken op alle terreinen, ik kende hem door en door, hij was handiger en comfortabeler om
mee te rijden en groot genoeg voor een 1-persoons roadtrip van enkele maanden in een zonnig klimaat

maar dan moesten er sowieso wat extra centen gevonden worden en dat idee spookte sinds enkele dagen door m'n hoofd
en dan komt er opeens een oplossing letterlijk uit de lucht gevallen
toeval is gods manier om incognito te blijven zoals einstein het mooi heeft gezegd

julie was me vorige week komen vragen om haar twee bejaarde paarden op de weide te laten grazen en dat vond ik ok
ik besloot om de rand van de weide vrij te maken met de bosmaaier en de boomzaag
in frankrijk is het evenwel de wet, dat je geen overhangende takken van de boom van de buurman mag afzagen en dat wist ik natuurlijk niet
zodoende was de buurman komen kijken wat ik aan het doen was

eerst was hij wat kwaad, maar toen hij zag, dat ik geen slechte intenties had en dat het ook geen takken van eeuwenoude eiken betrof, kalmeerde hij
en toen vroeg hij *out of the blue* of ik het terrein niet aan hem wilde verkopen

daar moest ik eigenlijk geen twee seconden over nadenken
mijn spirituele ontwikkeling was een grootteorde belangrijker dan al dan niet eigenaar te zijn van een lapje grond
bovendien heeft de weide heeft effectief meer waarde voor hem als voor mij, aangezien ze vlak naast zijn huis ligt, dus is deze buurman de ideale kandidaat
koper
ik heb hem gezegd, dat ik de marktprijs via een notaris ging vragen en dat ik hem daarna ging contacteren met een voorstel

de verloop van de weide, zou me toelaten om deze winter marokko te gaan exploreren en een extra jaar financieel te overbruggen indien dit nodig zou blijken

een andere, of eventueel extra mogelijkheid, is om *sunshine*, die ik voorlopig niet nodig heb, aan jef of iemand anders in onderpand te geven voor 10.000 €
overbruggingskrediet

ik dien er dan wel zeker van te zijn, dat ik hem nadien voor datzelfde bedrag terugkrijg 😊

di 12 tem zat 15

gisteren had ik lucie een berichtje gestuurd om eens af te spreken
ze belde mij 's avonds op om te vragen of ik geen zin had om enkele dagen samen te kamperen langs de oevers van de dordogne

het was een leuk weerzien tussen lucie, de honden, de paarden en mezelf, al verliep het eerste contact wat onwennig
het kampavontuur kreeg de tweede dag een onverwachte wending, toen lucie ziek werd
wellicht had ze een hittedslag en ook covid was niet uit te sluiten, aangezien stéphanie en éric, waar ze voordien had gelogeed, beiden het virus hadden
opgelopen
in overleg heb ik ze dan 's avonds teruggebracht tot bij haar vrienden en ben ik samen met de honden en de paarden op onze *débrouille-toi* kampeerspot
gebleven
anderhalve dag later is stéphanie, die nog altijd ziekjes was, de paarden komen ophalen en heb ik lucie met haar materiaal terug naar péchon meegenomen

de korte kampeerervaring heeft me veel over mezelf geleerd

ondanks de vele obstakels ben ik de ganse tijd behoorlijk *zen* gebleven, van lijden was niet echt sprake
vooreerst was er de verbale agressie van een vakantieganger, die vond dat ik teveel stof maakte toen ik met de 4X4 op een landweg reed
dan was er de telefoon van patrick, die me meldde, dat alle schapen ontsnapt waren om dan later terug te bellen om te zeggen, dat hij niet goed gekeken had
verder was er de historie van de hittedslag van lucie en het babysitten op de paarden en de honden tijdens het vuurwerk van de *quatorze juillet*, dat op de
falaises resoneerde
ook was er een buurman, die verhaal kwam halen omdat de omheining van de paarden zijn vrije doorgang verhinderde, de fles zonnebloemolie, die was
leeggelopen in de wagen, de kapotte plooiestoel, het geluid van de auto's en treinen, de gebroken paternoster van m'n oma ...

de korte kampeerervaring bracht ook heel wat nuttige informatie mee voor de geplande trip naar marokko
zowel qua voeding, veiligheidsgevoel, comfort, energie- en afvalbeheer, ... verandert het leven ingrijpend en ook het gebrek aan onbeperkte mobiele data was
iets, waarmee ik het zeer moeilijk had

hetgeen me het meeste is bijgebleven, zijn de momenten van intense verbinding met de natuur in het algemeen en de dordogne rivier in het bijzonder

omdat het broeierig heet was, ging ik veel in het ondiepe deel van de rivier op een steen zitten, die zich zo'n 20 cm onder het wateroppervlakte bevond en dat
zorgde voor de perfecte verkoeling
tientallen libellen zijn op m'n hoofd en handen komen zitten en tientallen kleine visjes kwamen ook aan de benen kietelen
het zingen van mantra's terwijl het zonlicht op het water reflecteerde, gaf ook iets extra krachtigs

daarnaast spraken de grotwoningen in de falaises me enorm aan en ook de bloedmaan was adembenemend

zaterdag in de vroege morgen bleek dat ik uit de dordogne nog een klein cadeautje voor mezelf had meegenomen : ik werd wakker met 39 graden koorts zo'n 6 dagen lang heb ik de koorts, hoofd-, keel- en spierpijn gehad en dat was behoorlijk vreemd zo midden in de zomer ik heb mezelf zo veel mogelijk in quarantaine gehouden, dat ben ik eigenlijk al bijna standaard gewoon alleen betrapte ik mezelf er op, dat ik niet de reflex had om een masker op te zetten als er bezoekers kwamen en dat vond ik niet ok

tijdens de ziekteperiode had ik natuurlijk extra tijd om mentaal werk te doen

zo zijn er enkele zaken in een stroomversnelling gekomen
vooreerst heb ik beslist om de weide voorlopig niet te verkopen maar wel *sunshine* van de hand te doen
verder heb ik ook aan jef gevraagd of hij me een renteloze lening wou geven, als de financiën uitgeput zouden geraken en ik de zuivelfabriek in de handen van de bank zou dienen te geven

er kwam ook een mooie illustratie van m'n spirituele evolutie in me op
in 2005 zocht ik een prestige loft in de regio ieper, gent, roeselare en kortrijk
in 2015 zocht ik een middeleeuws pand midden in de natuur in de regio van de catharen/tempeliers
in 2022 ga ik op zoek naar ongeconditioneerde, vrije samenlevingen ten zuiden van het marokkaanse atlas gebergte en misschien daarna rond de rikat structure in noord-mauretanië, als zuid-marokko te koud zou blijken in de winter

woe 20

gedurende de tarwe oogst werden de oogst machines gevolgd door vele buizerds
ik had dan ook de idee gehad om na de oogst op de akkers te gaan zoeken naar buizerdpluimen
vele kilometers heb ik afgelegd, zonder maar één enkele pluim te vinden

vandaag gingen we tweemaal samen met lucie en de *fifettes* wandelen rond péchon en wat was het een wonderlijke pluimenoogst
we vonden in totaal zo'n 20-tal pluimen van de buizerd, de vlaamse gaai, de specht en zelfs ééntje van de nachtuil

woe 27

vandaag kwamen bernard, michèle en de rest van de familie langs toen ze op doorrit naar de oceaan waren
het was sinds maart geleden, dat ik michèle nog terug had gezien en man, o man, wat was er opnieuw een positieve evolutie op te merken ... ze straalde gewoon

ik stelde haar voor om haar energetische curve op te meten en deze bevestigde de spectaculaire *remontada*
tot haar 18de had ze een soort klassieke curve, die bij de geboorte op 100 startte, dan naar zo'n 45% zakte op haar 12de om dan tot haar 18de op een soort plateau te blijven
daarna zakte de curve zeer spectaculair tot zo'n 20%, die zo ongeveer overeenkwam met onze ontmoeting van november vorig jaar, en die wellicht gekoppeld is aan een zeer intens trauma
in maart was ze dan al even spectaculair terug opgeveerd tot zo'n 60% om nu op zo'n 80% te zitten

het was de eerste keer, dat ik een volwassen persoon met een dergelijke score in levende lijve ontmoette en dat was toch bijzonder
wat mij natuurlijk het meest van al interesseerde, was hoe ze dit voor elkaar had gekregen
ze vertelde over de hulpmiddelen uit het boek *how to do the work : recognize your patterns, heal from your past en create your self* van nicole lepera, die ze zeer rigoureuus had gevolgd

ze vatte het boek samen en dat lag zeer in de lijn van de website : de patronen zijn jouw conditioneringen, de heling is de deconditionering en het mantra is wat je wil creëren

al weken was ik aan het zeggen, dat het spijtig was, dat ik niemand tegen kwam, die al verder dan ikzelf was geëvolueerd
ik had dit zelfs ook aan bernard verteld, zonder dat hij daar op inspeelde en toen kwam ze vandaag totaal onverwacht in de vorm van michèle uit de lucht vallen
ik heb mijn vraag aan michèle, om haar verhaal te documenteren en zo anderen te inspireren, nogmaals herhaald en ze stond er precies wel voor open

een verder interessant gegeven, was dat de mama colinda geconditioneerd werd geboren
ook dat was de eerste keer, dat ik dergelijke persoon ontmoette
dat bevestigde, dat wanneer de moeder een trauma opliep tijdens de zwangerschap, dat dit effectief een invloed op de foetus had
dat kon in gevallen van alcoholisme, partnermisbruik maar ook gewoonweg als de zwangerschap ongewenst was

wat een dag, wat een dag ...

do 28

in de vroege ochtend werd ik gewekt door het geluid van de vogel
het was zeer luid en kwam dus wellicht van dichtbij
uiteraard heb ik geen vogel gezien en het geluid was bijzonder uniek, maar ik vermoed, dat het om een uil ging

enkele tijd later werd ik opnieuw gewekt door het geluid van vogels
nu was het geluid veel zachter, maar opnieuw leek het van dichtbij te komen
het was ook precies een dialoog tussen twee jonge vogels
hoewel het geluid totaal anders was dan de eerste keer, vermoed ik, dat het opnieuw over twee uilen ging

wat de boodschap van de dieren was, weet ik niet, maar ik vermoed, dat dit spoedig duidelijk zal worden

vandaag is lucie terug naar de dordogne vertrokken om vandaar uit nog wat verder met de paarden te reizen en nieuwe mensen te ontmoeten

sinds gisteren heb ik vele filmpjes van nicole lepera bekeken en haar project ligt inderdaad heel dicht bij hetgeen ik wil doen via haar psychologie diploma en praktijk kan ze natuurlijk alles veel mooier benoemen en concreter beschrijven, alsook heeft ze haar eigen persoonlijke ervaring en deze van haar patiënten, die ze anoniem kan delen

er zijn enkele zaken, die me hebben getriggert : het *re-parenting of the inner child* (het heropvoeden van het innerlijke kind), de *belly-breathing* (de buikademhaling) om onszelf tot kalmte/rust/geborgenheid te brengen en dan de *future self journal*, het dagboek van onze toekomstige "ik" zeg maar

dit laatste is eigenlijk een mooie, noodzakelijke aanvulling van het mantra, omdat het toelaat om via het bewustzijn concreet de automatische piloot van het onderbewustzijn te deconditioneren

bij het *future self journal* wordt na zelf-observatie één eigenschap geselecteerd, die we wensen te deconditioneren dagelijks wordt dan consistent een aanvulling geschreven, totdat de gedeconditioneerde eigenschap opgenomen is in de automatische piloot van het onderbewustzijn

hieronder de eerste versie van m'n *future self journal*

*mantra : dag na dag, wat er ook gebeuren mag, ben ik steeds meer en meer opnieuw de meest gezonde en authentieke versie van mezelf
vandaag oefen ik om een gezonde ontlasting te hebben
ik ben dankbaar voor de keuze van voeding, de tijd om te experimenteren, dat ik dagelijks het resultaat kan evalueren
vandaag ben ik bewust van de impact van de voeding en de manier waarop ik eet op de ingewanden
verandering in dit domein laat toe mezelf liever te zien en geeft ook een bewijs, dat ik mentaal aan het evolueren ben in m'n deconditioneringsproces
vandaag oefen ik door langzamer te eten, beter te kauwen, beter op de smaak te letten en onverwerkte voeding te eten*

terwijl ik schrijf, heb ik de gewoonte om te visualiseren zoals reeds gezegd, kan het brein geen onderscheid maken tussen hetgeen er werkelijk gebeurt en hetgeen we ons inbeelden bij voldoende repeteren van de boodschap, en ze te overladen met de emoties van geloof en een verlangen naar, dan zal ons onderbewustzijn alles in het werk stellen om de boodschap in werkelijkheid om te zetten zo eenvoudig is het

bij de handleiding van de *future self journal* staat, dat de deconditionering in principe een maand duurt, maar ik heb er vertrouwen in, dat ik na één maand al aan het tweede of derde onderwerp zal zijn 😊

er zullen zeker ook terminologie en voorbeelden opgenomen worden in de nieuwe versie van de website, want dit voelt als een mooie, praktische, nuttige en zeer waardevolle aanvulling op het project

zo 31

ik ben nog altijd *flabbergasted* door het bezoek en vooral de vooruitgang van michèle ik denk dat ze geen flauw benul heeft van de enorme, positieve impact, die haar getuigenis van haar evolutie van de laatste 8 maanden kan hebben op de mensheid om op 8 maand na een trauma opnieuw zo trouw te zijn aan haar ware, authentieke zelf, dat zijn de mirakels waarin het in de *tours des miracles* over gaat

er zijn enkele zaken, die zich hebben bevestigd, zoals bijvoorbeeld, dat authentieke mensen geen nood hebben aan make-up en ook niet aan de klassieke economie deelnemen er is evenwel één iets, dat ik niet begrijp en dat is het feit, dat ze gewoon in de geconditioneerde, alles behalve authentieke wereld kan wonen, daar waar ik aangetrokken wordt door de authentieke natuur zoals de woestijn, oceanen en bergen en er zodoende van was overtuigd, dat authentieke mensen in de authentieke natuur dienden te wonen

er is nog iets, wat me voor de geest is gekomen als kind heb ik uren doorgebracht met het lezen in encyclopedieën als ik daar nu aan terug denk, is dat wellicht ook een illustratie naar m'n zoeken naar de waarheid, de authenticiteit want voor een 6-jarige is een woordenboek natuurlijk het summum van waarheid

tot slot heb ik de laatste dagen veel terug gedacht aan jill, de jongste dochter van agnes toen ik haar leerde kennen, was ze 4 jaar en een echt lichtkind haar vader had echter een [borderline-persoonlijkeidstoornis](#), die hij dan nog eens combineerde met alcoholisme

toen agnes me op een dag vertelde dat haar man in een dronken bui voor de ogen van de kinderen hun speelgoed had vernietigd, dan had ik dat, in een poging om haar gerust te stellen, eenvoudig weggewimpeld met het antwoord *dat de kinderen er mij allesbehalve getraumatiseerd uitzagen*

ik besef nu pas hoe fout deze uitspraak was het is niet omdat kinderen niet fysiek misbruikt of verwaarloosd worden, dat ze geen trauma's oplopen het zijn weliswaar mini-trauma's maar het blijven trauma's, die hen iedere keer opnieuw een stukje verder verwijderen van hun ware, authentiek zelf

ondertussen is jill een volwassen vrouw en is ze behoorlijk ver verwijderd van haar ware, authentieke zelf, die ik mij van die eerste keer herinner ik hoop van ganser harte dat ze ooit haar grootste talent en tevens haar grootste geschenk aan haarzelf ontdekt en in staat zal zijn om opnieuw loyaal te worden aan haar ware, authentieke zelf

ik ben ervan overtuigd, dat ze daarin zal slagen en dat ook zij dan een grote, positieve impact kan hebben op de mensheid